

ved forøgede Udgifter (ca. 600 000 Kr.) refunderes Fonden af Statskassen.

Med Hensyn til Lovforslagets § 2 da er Flertallet enig i, at de i den nugældende Lov indeholdte Regler for, hvornaar der i et Fag eller en Branche kan erklæres ekstraordinær Arbejdsløshed, har virket for stift og skematisk uden at tage fornødent Hensyn til Fag, der uden at være egentlige Sæsonfag dog paa visse Tidspunkter sædvanlig har meget høje Ledighedsprocenter, og Flertallet har derfor Sympati for den i Lovforslaget nedlagte Tanke at erstatte den ved Beregningerne vedrørende den ekstraordinære Arbejdsløshed nugældende faste Procent med en Procentskala. Flertallet maa imidlertid mene, at eventuelle Ændringer i saa Henseende ikke bør ske ved en midlertidig Kriselov.

Det gælder om denne Paragraf saavel som om § 3 og § 4 a. og e., at eventuelle Ændringer vedrørende disse Forhold bedst behandles i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorvidt Erfaringerne under Praktiseringen af Loven af 29. Marts 1924 i det hele taget maatte have vist Ønskeligheden af permanente Ændringer af Lovens Bestemmelser.

Da Formaalet for visse af Bestemmelserne i § 4 (b., c. og d.) kan opnaas ved administrative Bestemmelser paa Grundlag af Indstillinger fra det i Lov 29. Marts 1924 § 35 c. omhandlede Nævn, foreslaar man, at ogsaa disse Bestemmelser udgaar.

I Anledning af et til Udvalget henvist Andragende fra Funktionærforeninger ønsker Dahlgaard og P. Munch overfor Socialministeren at udtrykke Ønskeligheden af, at Ministeren optager Forhandlinger med Finansudvalget om eventuelt at tilvejebringe en *midlertidig* Støtte for de af Funktionærerne opretholdte Arbejdsløsheds-kasser, saa disse derved sættes i Stand til at yde en ekstraordinær Understøttelse til Medlemmer, som i Henhold til Kasserens Vedtægter har opbrugt deres ordinære Hjælp.

I Henhold hertil indstiller man, at Lovforslaget faar nedenstaaende Affattelse.

Et *Mindretal* (Kragh, Knud Kristensen, Christmas Møller, Rahbek, Reedtz-Thott, Rudolf og Vanggaard) kan ud fra den ved Sagens første Behandling givne Begrundelse *ikke tiltrøede det foreliggende Lovforslag*.

Hvad det af *Flertallet* stillede Ændringsforslag angaar, maa Mindretallet fraaede dettes Vedtagelse.

Hverken de tilstedeværende økonomiske Forhold i Stat og Kommune eller de paa nærværende Tidspunkt forhaabentlig forbedrede Muligheder for Erhvervslivet gør en Udvidelse af Arbejdsløshedslovgivningen tilraadelig.

Af Arbejdsdirektoratets Skrivelse til Socialministeriet af 11. Januar 1926 (Bilag Nr. 1) fremgaar, at ingen Arbejdsløsheds-kasser *da* var i økonomiske Vanskeligheder. Om Vanskeligheder, som siden da maatte være opstaaet, er der ikke, Mindretallet bekendt, tilgaaet Udvalget nogen Meddelelse udover, at Arbejdsmændenes Kasse ved opnaaet kortvarigt Laan, tilvejebragt ved Bank og Stat, har konsolideret sine Forhold. Under disse Omstændigheder kan Mindretallet ikke anbefale, at der stilles et Beløb af indtil 400 000 Kr. til Raadighed for Socialministeren til Ydelse af ekstraordinære *Statstilskud* til visse nærmere bestemte Kasser.

Mindretallet finder, at Ændringsforslagets § 2 rokker ved det forsikringsmæssige Grundlag, hvorpaa hele Arbejdsløshedshjælpen, baade den vedtægtsmæssige og den fortsatte, hviler. Denne sidste kan for Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser ikke i *Varighed* indenfor 12 Maaneder overstige Varigheden af den vedtægtsmæssige Hjælp i samme Tidsrum, og en midlertidig faktisk Op-hævelse af denne Bestemmelse vil let bevirke, at Tendensen hos Kasserne til at sikre Medlemmerne vedtægtsmæssig Hjælp længst muligt, bl. a. for at skaffe Adgang til lige saa langvarig fortsat Hjælp, svækkes.

Mindretallet kan ikke tillægge Henvi-sning til den tilstedeværende Krise nogen Betydning i denne Forbindelse, da Reglerne for Ydelsen af fortsat Hjælp jo